

MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL SOCIALISTA PER A LA MUNICIPALITZACIÓ DE L'ESCOLA MUNICIPAL D'ARTS I OFICIS

La Fundació Escola Municipal d'Arts i Oficis és una de les institucions amb més solera d'Olesa de Montserrat. En els seus gairebé 100 anys d'història, s'ha mantingut com una institució vertebradora de la societat olesana. La seva transcendència social i cultural ha permès que la cultura i tradicions olesanes es mantinguessin vives tot i els períodes més foscos de la història d'Olesa de Montserrat en aquests gairebé 100 anys, associats, evidentment, a una concurrència de fets polítics i socials de Catalunya i Espanya.

A l'any 1924 l'olesà l'Excm. Dr. Daniel Blanxart i Pedrals crea l'Escola Municipal d'Arts i Oficis sent el seu primer director el M. Hble. Sr. Miquel Coll i Alentorn ambdós vinculats a l'Escola Industrial de Terrassa.

La finalitat de l'Escola era formar personal qualificat que pogués està a l'abast de les manufactures tèxtils de l'època moltes d'elles vinculades a l'activitat tèxtil de Terrassa i Sabadell, amb assignatures vinculades a les necessitats laborals de les empreses, teoria de teixits, etc..

En el Pla d'Educació de l'any 1957 s'establien uns estudis de Formació Professional reglada no obligatoris i en dos nivells l'anomenada Oficialia Industrial i un grau superior que era la "Maestría" Industrial, que els que la volien seguir havien d'anar a l'Escola Industrial de Terrassa.

L'Escola Municipal d'Arts i Oficis s'implantà l'Oficialia en diverses especialitats, aquests estudis tenien el caràcter de nocturns i eren una oportunitat de millorar en el treball per l'especialització que representava i també el poder optar per una professió com podia ser la de delineant o mecànic, per exemple.

L'Escola estava reconeguda pel llavors *Ministerio de Educación y Ciencia*, pel que els estudis eren oficials tot dependent de l'Escola Industrial de Terrassa.

A l'any 1970 es promulga l'anomenada *Ley General de Educación*, la qual estableix uns estudis obligatoris de 6 a 14 anys l'anomenada EGB (Enseñanza General Básica) i que a l'acabar l'estudiant podia optar a fer el Batxillerat (BUP i COU) o bé els cicles de Formació Professional de primer i segon grau.

L'Escola Municipal d'Arts i Oficis es planteja la disjuntiva d'oferir la Formació Professional de Primer grau no només als alumnes d'Olesa de Montserrat sinó a les poblacions del voltant ja quera l'única institució que podia oferir la Formació Professional, així que es va decidir

conjuntament amb l'Ajuntament de l'època oferir diverses especialitats de Formació Professional com mecànica, delineant, administrativa, mecànica de cotxes, electricitat, etc.

El fet de que l'Escola Municipal d'Arts i Oficis oferís aquesta oferta educativa va plantejar problemes de coordinació entre els professors i la direcció tradicional de l'escola com el Sr. Francesc Margarit, director i el Sr. Lluís Duran, secretari i es va obrir una important crisi que es va resoldre des de l'Ajuntament, el regidor de cultura, Sr. Alfons Bayona Paltor, va segregar la Formació Professional de les altres activitats de l'Escola Municipal d'Arts i Oficis, és a dir, l'Escola Municipal es va dividir en dues escoles, l'una de Formació Professional seguint l'esperit fundacional de l'Escola i l'altre amb ensenyament no reglats, excepte l'ensenyament de música vinculats al Conservatori de Terrassa i del Liceu, activitat que després es va segregar, també, fundant l'Escola Municipal de Música.

Els ensenyaments reglats de la FP estaven reconeguts per l'Administració i, fins i tot, part del professorat anava a càrrec de la Generalitat, el que després el llegat dels Sr. Blanxart i Coll i Alentorn es va plasmar amb la creació de l'Institut de Formació Professional Daniel Blanxart i Pedrals, sent la culminació del legat fundacional.

Així, doncs, l'Escola Municipal d'Arts i Oficis va quedar en un terreny de ningú i va seguir fent la seva activitat en ensenyaments d'art, idiomes i d'altres sense cap tipus de control legal i jurídic per part de l'Ajuntament i amb una independència mal entesa que es transformava en un *laissez-faire* totalment descontrolat.

L'Escola Municipal d'arts i Oficis, malgrat tot, seguia oferint un serveis a la població i va ser pionera en que moltes persones accedissin a la informàtica, per exemple, o poguessin aprendre l'anglès, el francès o l'alemany que estava a l'abast de les persones que no podien anar a una escola convencional d'idiomes, que tampoc n'hi havia tantes.

Així doncs, ens trobem en la següent situació: d'una banda l'Escola Municipal d'Arts i Oficis, que funcionava autònomament sense cap control administratiu, amb pràctiques que avui dia es considerarien a totes llums il·legals, i que probablement aleshores també ho serien si s'hagués investigat, com per exemple, no poder accedir a cap tipus de subvenció excepte el que l'Ajuntament d'Olesa de Montserrat aportava d'una manera totalment improcedent ja que per no tenir l'Escola no tenia ni un número de compte corrent corporatiu, o que els comptes corrents de l'Escola eren comptes particulars del director i el secretari, allunyats aquests d'un mínim exigible pel que fa al control administratiu.

Es va arribar a un punt a on les relacions personals del director i el secretari es van deteriorar tant i van ser tant crispades, que es van anar destapant totes les irregularitats dins la irregularitat global i les reunions que es feien a l'Ajuntament es gravaven per les acusacions mútues que es feien l'un a l'altre.

Llavors el regidor de cultura, Sr. Tomàs Sánchez, va destituir com a director al Sr. Francesc Margarit i com a secretari al Sr. Lluís Duran i es va anomenar Director de l'Escola Municipal d'Arts i Oficis al Sr. Daniel Pujol perquè normalitzés i es legalitzés d'una vegada l'Escola.

L'actual Escola Municipal d'arts i Oficis és, d'alguna manera el llegat de l'alcalde Sr. Joan Rota i del regidor de cultura Sr. Tomàs Sánchez.

Després de veure possibles solucions i per no ser un càrrega per l'administració es va veure la necessitat de crear, i així es va fer, un Patronat Municipal de l'Escola Municipal d'Arts, el qual els patrons eren un regidor de cada grup municipal amb ponderació de vot sent el president el de la Corporació, el director/ra de l'Escola en veu, però sense vot i l'única vinculació formal amb l'Ajuntament era que el Patronat havia de donar compte al Ple dels seus pressupostos un cop l'any.

Durant el mandat 2015-2019 es va fer un intent de privatitzar l'Escola, canviant els Estatuts i fent i posant èmfasis en que era una Fundació Privada i així es van incorporar a més dels representant dels partits polítics en representació municipals, que se'ls hi va treure el vot ponderat, altres patrons, que suposadament tenien algun vincle amb l'Escola.

A partir d'aquest moment, es va limitar a fer una gestió, des de la presidència de la Fundació, de tràmit, amagant presumptes irregularitats i fent del Patronat un òrgan en el que es feien pràctiques com demanar el vot per telèfon als patrons i patrones que no assistien a les reunions. Malgrat la Fundació fos i sigui una entitat privada, és l'Ajuntament qui aporta ~~un~~ el gruix econòmic que feia viable les activitats de l'Escola, neteja, telèfon, manteniment edifici, electricitat,.. a més de les diferents subvencions. Per tant, podem dir que privada del tot no ho era i per això es passava de puntetes sense fer soroll no fos cas, segons la pròpia alcaldessa, que tant l'interventor com el secretari dictaminessin que, en realitat l'Escola no és privada.

Malgrat això, les notícies no son les millors. Des de fa uns anys, la fundació pateix una situació que, si no fos pel sosteniment econòmic, jurídic i orgànic de l'Ajuntament, de ben segur estaria tancada. En menys de vuit anys l'escola ha conegut un total de 3 directors, cadascun d'ells amb els seus compromisos, les seves inquietuds, i la seva idea del que ha de ser l'escola. Son molts

canvis en pocs anys. Tampoc ha estat una institució aliena a la pandèmia. La COVID va suposar una davallada d'ingressos que qualsevol altra empresa privada no podria haver suportat sense l'ajuda de l'administració pública. En aquest sentit, l'escola avui dia encara segueix patint el que va suposar econòmicament la COVID. Finalment, les lluites internes en el sí de l'escola tampoc han ajudat a mantenir el prestigi que sempre ha tingut. Des de fa uns anys, les decisions preses amb un rerefons merament personalista, han fet que moltes famílies tampoc es sentin còmodes a l'escola, i que fins i tot es tingui en dubte la professionalitat d'alguns treballadors i treballadores.

Per tot això, es fa necessari prendre un canvi radical de rumb en les bases de l'escola. Arribats a aquest punt, per mantenir el prestigi, la viabilitat i la missió de l'escola, municipalitzar-la és la única solució viable a curt termini. Ans al contrari, si no es prenen decisions serioses, l'horitzó a mig termini esdevindrà difícil i perillós per la continuïtat de l'escola. Municipalitzar Arts i Oficis permetrà, entre d'altres coses, mantenir la seva viabilitat econòmica, allunyar l'escola de les lluites pel control intern, dotar l'escola d'un programa d'ajudes a les famílies més necessitades, protegir als treballadors i treballadores front un futur incert.

Per tots aquests motius, el Grup Municipal Socialista demana al Ple Municipal de la Corporació l'adopció dels següents:

ACORDS

1. Iniciar els tràmits per municipalitzar, de cara al període lectiu de setembre de 2024, l'Escola d'Arts i Oficis. Aquesta municipalització es realitzarà mitjançant la figura jurídica-administrativa més adequada per a la seva finalitat i organització.
2. Traslladar aquesta moció al Patronat de l'Escola Municipal d'Arts i Oficis.

Fernando Vicente Benetti

Regidor Portaveu Grup municipal PSC-CP

Ajuntament d'Olesa de Montserrat

Olesa de Montserrat, 5 de desembre de 2023